

Romeo a Julie

Karel Kryl

1. Chodili okolo kostelních portálů,
ulice spěchaly odněkud nikam,
míjeli neony večerních lokálů,
asi se divíte, proč to tu říkám,
dva lidé v ulici nebyli z Verony,
chodili okolo setmělých oken,
vzali se za ruce, hráli si na zvony,
hráli si na zvony a byli spolu.
2. Dva roky později v ulici sněžilo,
na ruce s prsteny padaly vločky,
vedli se pod paží, město je střežilo,
bílé jak kožíšek angorské kočky,
dvojice pomalu vešla pak do domu,
na okna vzápětí záclony spadly,
Verona vskutku už nechybí nikomu,
nechybí nikomu z těch, kdo jsou spolu.
3. Dál chodí okolo milenci mlčící,
vítr jim ze světél pletence uvil,
chodí a nevidí ulice běžící
jako ti dva lidé, o nichž jsem mluvil,
vídám ji vracet se z půlnočních dýchánek,
jeho zas v hospodě u sklenky rezné,
před lidmi dále si říkají "milánku",
proč vám to říkám, vždyť je to tak běžné, la la la ...